

rancesum; der kommer saa dog til at paahvile den ene Eiendom en større Skattebyrde end den anden, uagtet de efter tidligere Forhold have staaet lige. En Eiendom, hvis Bygning er lavt assureret, vil, naar denne Fordeling efter et Skjøn skal foregaae, have Interesse i, at saa meget som muligt af de gamle Hartkornskatter overføres paa Grunden, og derfor vil det være vanskeligt i ethvert enkelt Tilfælde at afgive det Skjøn, hvorom der er Tale.

Jeg maa ogsaa i en anden Henseende fastholde, hvad jeg udviklede igaar, nemlig at det er nødvendigt ved Ordningen af Skatteforholdene i Kjøbstæderne at foretage en Omregulering af det Rigningsfundament, som angaaer Grundene. Jeg maa i Gæt og Alt henholde mig til, hvad jeg derom udtalte igaar, og kun hittede, at der virkelig ikke senere er fremkommet Noget, hvorved det, jeg ansøgte, er svækket. Hvad jeg navnlig omtalte, var de Tilfælde, at Byer have udvidet sig paa hartkornpligtig Jord. Anledningen til, at dette er skeet, har været Konsumtionens Ophævelse, og det er egentlig fra den Tid af, at de udviklede Beshatningsforhold i Kjøbstæderne ere opstaaede. I Reglen faldt den gamle grundtærtpligtige Bygrund sammen med det Areal, der laa indenfor Konsumtionslinien; da denne nu blev ophævet, og der blev større Foretagelsesaaend, saa udvidede Byerne sig stærkt, og der blev opført en Række af Bygninger paa den hartkornpligtige Jord, en Række af Bygninger, der udgjorde Gader, ligesaa fuldt som de gamle Gader i selve Byerne; der har ikke været nogen bestemt Regel om, hvorledes der skulde forholde sig med disse nye Byggedes Beshatning. I nogle Byer har man uden videre paalagt dem Grundtært, hvorimod man ikke har gjort det i andre. Det er dog en Urimelighed, om denne Ulighed skulde vedblive, og det er en Urimelighed, at en Tilfældighed nu skal være afgjørende, saaledes at de Byer, der ikke have faaet de nye Bygrunde satte i Grundtært, ikke ville kunne faae nogen Skat af dem. Denne Sags Ordning er netop i nogle Byer bleven ubsat indtil videre, fordi der har været Tale om, at Sagen vilde komme for paa Rigsdagen, og man havde det Haab, at den her vilde finde en tilfredsstillende

Løsning. Maa jeg spørge, om det ikke er at danne en privilegeret Klasse i en Kjøbstad, at man der har hele Kvarterer, der skulde være fritagne for at svare de Skatter, som svares af andre Eiendomme, uagtet Eiendommene i og for sig alskurat ere af samme Beshaffenhed; der er kun den Forskjel, at den ene Bygrund er gammel, og den anden er ny. Hvis de 2 Dele af Byen, hvorom der er Tale, vare gamle, hvis denne Forskjel var overleveret fra ældre Tider, saa var det en anden Sag, men Eierne af de nye Eiendomme have maattet være forberedte paa at ville komme til at deeltage i disse Skatter lige med de gamle Bygrundes Eier; jeg tør bestemt paastaae, at det er det Almindelige, at man i Byerne er gaaet ud fra den Forudsætning, at disse nye Bygrunde skulde beshattes lige med de gamle. Det er en Urimelighed, om den Omstændighed, at en By i Tide har faaet sin Grundtært reguleret, og derved har faaet de nye Bygrunde sat i Grundtært, skal være afgjørende, om de ved den nu forestaaende Omregulering medtages eller ikke. Der vil for Kjøbstædernes Vedkommende dog egentlig ikke skee Andet end, hvad der her er skeet for Kjøbenhavn's Vedkommende; — jeg veed ikke, at der i og for sig er stor Forskjel i saa Henseende. Naar der er blevet indvendt, at Endringsforslaget under Nr. 11, som gaaer ud paa, at Landsgrunde skulde kunne indbrages under Kjøbstæderne, er uretfærdigt, og at der maa ydes Erstatning, saa er Tilfældet et ganske andet, thi her forandrer man Jurisdiktionsforholdet. De, der boe paa en Landsbygrund, have altid kunnet gaae ud fra den Forudsætning, at de ikke vilde komme ind under Kjøbstæderne, ikke komme ind under meget uheldigere Skatteforhold. Naar jeg sagde igaar, at den Omregulering af Landets Skylbeshatning, som skee ved den nye Matrikel, var af langt mere indgribende Indflydelse end den, som man nu paataenker for Kjøbstæderne, vil være, saa maa jeg ganske fastholde dette. Der skete den store Forandring, at al Kommuneskat, der tidligere svarede efter det gamle Hartkorn, nu svares efter det nye Hartkorn. Jeg blev i denne Henseende modsagt, men jeg tør bestemt sige, at denne Modsigelse berøede paa en Misforstaaelse. Jeg skal forøvrigt tilføie, at